

[Gudme.]

det i betænkningen, først og fremmest ud fra den betragtning, at der er tale om en forseelse af en karakter, som næppe hører hjemme i straffeloven.

Jeg hørte lige hr. Tange have den opfattelse, at der var tale om en alvorlig forbrydelse, når man prøvede på at hindre folk i at komme til og fra en ejendom, og jeg synes måske nok, at der derved sker en vis proportionsforvrængning. Det, der var et almindeligt ønske om i befolkningen og i denne sal, da vi oplevede episoderne ved Bækkelund og ved Info i efteråret 1975, var, at vi fik bragt klarhed, ikke at vi fik stemplet nogle mennesker som forbrydere eller alvorlige forbrydere, som hr. Tange siger, men at vi både i forhold til dem, der aktionerer, og i forhold til dem, der ønsker at komme til eller fra en ejendom, hvor de har lovligt ærinde, kunne sige, at fra den lovgivende forsamling ønsker vi at påpege, at der her er en klar regel, og at denne klare regel har alle at rette sig efter.

Vi mener, at den klare regel på tilfredsstillende måde kunne indføres i politivedtægten, således som justitsministeren har givet et forlæg til, og vi kan allerede nu beklage, at der, som det ser ud til, ikke kan tilvejebringes et flertal herfor. Den klare regel er altså i vore øjne det forlæg, som justitsministeren har skrevet uden selv at kunne tilslutte sig det, en indføjelise i politivedtægten, og derfor kan vi anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan erklære mig helt enig med hr. Hjortnæs i, at det, vi nu er ved at nærme os slutningen på diskussionen af, er en politisk sag og i virkeligheden ikke har noget med det egentlige indhold hverken i straffeloven eller i politivedtægten at gøre. Det er den foreløbige afslutning på et borgerligt felttog, der efter min bedste opfattelse kun har haft til hensigt at prøve at knægte fagbevægelsens klare erhvervede ret til at demonstrere for deres arbejds- og organisationsvilkår.

Man har fra borgerligt hold udnyttet arbejdsløshedssituationen, udnyttet den situation, at folk lader sig ansætte til lavere løn på grund af dét, og man har forsøgt forskellige veje for at opnå dette formål. Først prøvede man straffelovsændringen — det

gik altså ikke — og nu står vi så i dag med et ændringsforslag, der er et forslag til en ændring af politivedtægten, og så må vi jo se, om det går igennem. Det er der meget der tyder på det ikke gør. Desværre har det jo i virkeligheden allerede båret frugt, fordi der faktisk er sket en stramning af politiets praksis rundt omkring, bare fordi vi har ført disse diskussioner.

Der er i forbindelse med ændringsforslaget et par gange blevet henvist til straffelovrådets betænkning, som blev udarbejdet på udvalgets foranledning efter førstebehandlingerne her i november måned, og den ordlyd, der er valgt som ændringsforslag til det foreliggende forslag, er taget direkte fra denne betænkning, men der er ikke ret mange, der har henvist til, at straffelovrådet udtrykkeligt har udtalt, at man ikke har fundet anledning til at overveje en ændring i formuleringen af politivedtægten, fordi man mener, politivedtægterne er tydelige nok. Det har jo også vist sig bl.a. i Info-dommen og i den praksis, politiet har anvendt både i Bækkelund og i Info, at man kan bruge de gældende politivedtægter. Derfor er det en politisk sag, meget mere end det er en indholdsmæssig sag, og vi vender os fra socialistisk folkepartis side mod ændringsforslaget, lige så vel som vi senere vil vende os mod selve forslaget.

Ninn-Hansen (KF):

Når det konservative folkeparti ifølge betænkningen ikke har taget stilling til ændringsforslaget, skyldes det, at vi gerne vil have den mulighed her ved andenbehandlingen at gøre et forsøg på at samle de kræfter, der gerne vil stille dette på plads, og gøre det på en hurtig måde.

Det var en sag, der begyndte godt med fornuftige udtalelser af statsministeren, justitsministeren og af et flertal her i folketinget, men som siden er blevet slemt forkludret. Det var en dårlig idé, da to partier fremsatte forslag om at ændre straffeloven. Ved førstebehandlingen advarede jeg imod at kriminalisere på dette punkt. De sagskyndige i straffelovrådet har givet medhold i den opfattelse, og forslagsstillerne frafalder jo nu også reelt deres forslag.

Det er således i dag, at straffeloven gælder på visse områder. Hvor den ikke gælder, gælder politivedtægten til sikring af, at folk